

Arrest

**nr. 51 807 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 september 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12 juli 2010, voorzien van een paspoort met Schengenvisum dat werd afgeleverd door de Duitse autoriteiten, het Rijk binnen.

1.2. Op 20 juli 2010 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzocht op 10 augustus 2010, gelet op artikel 9.4 van de Europese verordening nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening 343/2003/EG), de Duitse autoriteiten om de overname van verzoeker.

1.4. De Duitse autoriteiten stemden bij schrijven van 12 augustus 2010 in met de overname van verzoeker op grond van artikel 9.2 van de verordening 343/2003/EG.

1.5. Op 3 september 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

aan de genaamde (O. E.)

(…)

die een asielaanvraag ingediend heeft.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene heeft op 20/07/2010 een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde autoriteiten in België. Hij verklaarde bij zijn inschrijving dat hij op 19/07/2010 in België was aangekomen. Hij verklaarde eveneens de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...).

Tijdens zijn interview op de dienst Vreemdelingenzaken van 06/08/2010 verklaart betrokkene dat hij op 11/07/2010 uit Ghana is vertrokken en per vliegtuig naar België is gereisd waar hij de dag nadien aankwam. Hij reisde met zijn paspoort met geldig Schengenvisum afgegeven door de Duitse Ambassade in Accra (Ghana). De inreisstempel op het visum bevestigt dat betrokkene op 12/07/2010 België is binnengekomen via de luchthaven Brussel-Nationaal. Betrokkene verklaart dat hij nog dezelfde dag met de wagen vertrok naar Duitsland waar hij een week zou hebben verbleven. Op 19/08/2010 zou hij terug naar België zijn gekomen en de volgende dag vroeg hij asiel aan op de dienst Vreemdelingenzaken.

Op 10/08/2010 werd een overnameverzoek aan de Duitse autoriteiten verstuurd. De Duitse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 12/08/2010 weten dat het verzoek tot overname wordt ingewilligd op basis van art 9.2 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003. Duitsland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. De Duitse autoriteiten zullen bovendien tenminste drie werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden. Verder moet worden vastgesteld dat Duitsland aan betrokkene de mogelijkheid zal geven om een asielaanvraag in te dienen. De asielaanvraag van betrokkene zal behandeld worden volgens de hoge standaarden die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten.

Betrokkene geeft geen specifieke reden waarom hij precies in België een asielaanvraag wou indienen. Hij verklaart enkel dat zijn gedacht hem had gezegd om in België asiel te vragen. Het volgen van betrokkene in diens keuze van het land waar hij asiel wil vragen komt echter neer op het ontkennen van het objectief dat Europa voor ogen heeft in zijn Verordening waarbij de criteria en de mechanismen worden vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag en om een vrije keuze van de asielzoeker uit te sluiten. De Belgische asielinstantie kan onder geen enkel beding voldoen aan de wil van betrokkene om zijn asielaanvraag in België te behandelen. Betrokkene verklaart dat hij gezond is. Betrokkene verklaart verder geen familie te hebben in België, noch elders in Europa. Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art 7 of 15 is derhalve niet aan de orde.

Gelet op al deze elementen, is er derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2 of art. 15 van Verordening (EG) Nr. 343. Bijgevolg is België niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met de toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 9.2 van de

Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten. Hij zal overgedragen worden aan de bevoegde Duitse autoriteiten. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient ambtshalve vast te stellen dat hij geen gerechtskosten kan opleggen. De vraag van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder wordt om die reden verworpen.

2.2. Verder moet geduid worden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Verweerder werpt, bij wijze van exceptie, op dat verzoeker geen belang heeft bij het ingediende annulatieberoep aangezien hij op 14 september 2010 werd overgedragen aan de Duitse autoriteiten.

De raadsman van verzoeker stelt ter terechtzitting expliciet dat zijn cliënt inderdaad geen belang meer heeft bij het beroep tot nietigverklaring waarbij hij slechts een grief ontwikkelde tegen de bevelcomponent van de bestreden beslissing. De Raad kan derhalve enkel vaststellen dat, nu verzoeker aangeeft geen belang meer te hebben bij het enige middel dat hij aanvoerde, voorliggend beroep tot nietigverklaring om die reden onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK